

"en alles ademt nieuwe tijd"

op 't pad van verlatenheid
bloeit onkruidig leven
terwijl de bosvioolen
hun concert in stilte geven

kraakt mijn schoen een dode tak
en laat ik onrust vieren
het twijgen is voor nu gedaan
blad zal zomer sieren

het pad verzand een passendeel
vervolg mijn weg naar onbekend
terwijl een roodborstje langs zij
kraaloogt alsof hij mij herkent

en alles ademt nieuwe tijd
in lentegroen piept vogelbroed
en even benijd ik hun geluk
van groene stilte in overvloed